קיצור שלחן ערוך — אסור תלמוד תורה ושאילת שלום

אָסוּר בְּתַלְמוּד תּוֹרָה, מִשּׁוּם דִּכְתִיב פִּקּוּדֵי ה' יְשָׁרִים מְשַׂמְּחֵי לֵב, וְאָבֵל אָסוּר בְּשִׂמְחָה. וְאָסוּר בַּתּוֹרָה, נְבִיאִים וּכְתוּבִים, מִשְׁנָה, תַּלְמוּד, הֲלָכוֹת וְאַגָּדוֹת. אֲבָל מֻתָּר לִקְרוֹת בְּאִיּוֹב וּבְקִינוֹת, וּבִדְבָרִים הָרָעִים שֶׁבְּסֵפֶר יִרְמְיָה, וּבִגְמָרָא פֶּרֶק אֵלּוּ מְגַלְּחִין, דְּמַיְירִי מִדִּינֵי מְנָדֶּה וְאָבֵל, וּבְמַסֶּכֶת שְׁמָחוֹת. וּבְסִפְרֵי פּוֹסְקִים, מֻתָּר לִלְמוֹד הִלְכוֹת אֲבֵלוּת. וְגַם בִּדְבָרִים שֶׁהוּא מֻתָּר לִלְמוֹד, אָסוּר לְעַיֵּן קָשְׁיָא אוֹ תֵּרוּץ.

מְלַמֵּד שֶׁהוּא אָבֵל, לְאַחַר שִׁלְשָׁה יָמִים, מֻתָּר לוֹ לִלְמוֹד עִם הַתִּינוֹקוֹת כָּל הַדְּבָרִים שֶׁצְּרִיכִין, וְלֹא יִתְבַּטְּלוּ מִלְּמוּדָם, כִּי תִינוֹקוֹת שֶׁל בֵּית רַבָּן אֲשֶׁר הֶבֶל פִּיהֶם נָקִי מֵחֵטְא, חָבִיב יוֹתֵר מִלְּמוּד שֶׁל גְּדוֹלִים. וְכֵן אָבֵל שֶׁיֵּשׁ לוֹ בָּנִים קְטַנִּים, לֹא יִתְבַּטְּלוּ מִלְּמוּדָם, שֶׁהֲרֵי אֵינָם חַיָּבִים בַּאֲבֵלוּת.

אֲפִלּוּ הָאָבֵל הוּא כֹּהֵן וְאֵין בְּבֵית הַכְּנֶסֶת אַחֵר, אָסוּר לוֹ לַעֲלוֹת לַתּוֹרָה.

בִּתְפִלָּתוֹ כָּל שִׁבְעָה, לֹא יֹאמַר פִּטוּם הַקְּטֹרֶת, וְגַם לֹא יֹאמַר סֵדֶר מַעֲמָדוֹת. וּבְפֶרֶק אֵיזֶהוּ מְקוֹמָן, לֹא יֹאמַר יְהִי רָצוֹן כְּאִלּוּ הִקְרַבְתִּי וְכוּ' (דְּאָבֵל אֵינוֹ מְשַׁלֵּחַ קָרְבְּנוֹתָיו). וּכְשֶׁעוֹשֶׂה הַבָּדָלָה בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת עַל הַכּוֹס, לֹא יֹאמַר פְּסוּקֵי שִׂמְחָה שֶׁקּוֹדְמִים לָהּ, אֶלָּא יַתְחִיל מִן הַבְּרָכוֹת.

אָבֵל תּוֹךְ שִׁבְעָה, אֵין לוֹ לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַתֵּבָה אֶלָּא אִם אֵין שָׁם אַחֵר שֶׁיִּתְפַּלֵּל. אַךְ אִם הוּא אָבֵל עַל אָבִיו אוֹ אִמּוֹ, נוֹהֲגִין שֶׁמִּתְפַּלְּלִין לִפְנֵי הַתֵּבָה, אַף עַל פִּי שֶׁיֵּשׁ שָׁם אַחֵר. וּבְשַׁבָּתוֹת וְיָמִים טוֹבִים, נוֹהֲגִין שֶׁאֵינוֹ מִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַתֵּבָה כָּל הַשָּׁנָה אֶלָּא בִּדְלֵיכָא אַחֵר. וְאִם הָיָה דַּרְכּוֹ לְהִתְפַּלֵּל לִפְנֵי הַתֵּבָה גַּם קֹדֶם שֶׁנַּעֲשָׂה אָבֵל, יֵשׁ לְהַתִּיר בְּכָל עִנְיָן (מֵאִיר נְתִיבִים סִימָן פ). וְעַיֵּן לְעֵיל סִימָן קכח סָעִיף ח (שעו שפד)

שְׁאִילַת שָׁלוֹם כֵּיצַד. שִׁלְשָׁה יָמִים הָרִאשׁוֹנִים, אֵינוֹ שׁוֹאֵל בִּשְׁלוֹם כָּל אָדָם. וְאִם אֲחֵרִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שֶׁהוּא אָבֵל שָׁאֲלוּ בִּשְׁלוֹמוֹ, לֹא יְשִׁיבֵם שָׁלוֹם, אֶלָּא יוֹדִיעַם שֶׁהוּא אָבֵל. וּלְאַחַר שִׁלְשָׁה עַד שִׁבְעָה, אֵינוֹ שׁוֹאֵל. וְאִם אֲחֵרִים שֶׁלֹּא יָדְעוּ שָׁאֲלוּ בִּשְׁלוֹמוֹ, מֵשִׁיב לָהֶם. מִשִּׁבְעָה עַד שְׁלֹשִׁים, הוּא שׁוֹאֵל בִּשְׁלוֹם אֲחֵרִים, שֶׁהֲרֵי הָאֲחֵרִים שְׁרוּיִן בְּשָׁלוֹם. וְאֵין אֲחֵרִים שׁוֹאֲלִין בִּשְׁלוֹמוֹ, שֶׁהֲרֵי הוּא אֵינוֹ שָׁרוּי בְּשָׁלוֹם. וְאִם לֹא יָדְעוּ וְשָׁאֲלוּ, מֵשִׁיב לָהֶם. לְאַחַר שְׁלֹשִׁים, הֲרֵי הוּא כִּשְׁאָר כָּל אָדָם.

כֵּיוָן שֶׁהוּא אָסוּר בִּשְׁאֵילַת שָׁלוֹם, מִכָּל שֶׁכֵּן שֶׁאָסוּר בִּשְׂחוֹק. וְלָכֵן כָּל שִׁבְעָה לֹא יֹאחַז תִּינוֹק בְּיָדוֹ, כְּדֵי שֶׁלֹּא יְבֹאֻנוּ לִידֵי שְׂחוֹק. וְכֵן אָסוּר לוֹ לְהַרְבּוֹת בִּדְבָרִים עִם הַבְּרִיּוֹת. אַךְ אִם עוֹשֶׂה לִכְבוֹד רַבִּים, כְּגוֹן שֶׁרַבִּים בָּאִים לְנַחֲמוֹ, מֻתָּר לוֹ לוֹמַר לָהֶם לְכוּ לְבָתֵּיכֶם לְשָׁלוֹם, דִּלְכְבוֹד רַבִּים שָׁרֵי.

מָקוֹם שֶׁנָּהֲגוּ לִשְׁאוֹל בִּשְׁלוֹם אֲבֵלִים בַּשַּׁבָּת, שׁוֹאֲלִים. וְהָאָבֵל נוֹתֵן שָׁלוֹם לְכָל אָדָם בַּשַּׁבָּת, כִּי דָבָר שֶׁבִּפְרֻסְיָא הוּא.

מָתָר לְבָרֵךְ שֶׁהֶחֱיָנוּ אֲפִלּוּ תּוֹךְ שִׁבְעָה כְּשֶׁהוּא צָרִיךְ, כְּגוֹן בַּחֲנָכָה אוֹ עַל פְּרִי חָדָשׁ וְכַדּוֹמֶה.